

Иво Андрић биографија

Травник 1892 – Београд 1975.

- Иво Андрић се родио у Травнику 1892.године
- отац Антун Андрић, школски послужитељ, умире кад је Иво имао две године
- мајка Катарина (рођена Пејић) Андрић, боравила је у гостима у Травнику и тамо родила Андрића
- детињство проводи у Вишеграду, где се о њему брине очева сестра
- ту завршава основну школу, гледајући на Дрину и њен мост
- 1903. год. уписује сарајевску Велику школу – најстарију босанско-херцеговачку школу и враћа се у Сарајево
- студира словенску књижевност и историју на Филозофском факултету у Загребу, Бечу, Кракову и Грацу
- одбранио је 1924.год. на Универзитету у Грацу, докторску дисертацију
- припадао је националном покрету "Млада Босна" и борио се за ослобођење јужнословенских народа од аустроугарске власти
- по избијању Првог светског рата у Сплиту га хапски аустројска полиција као политичког затвореник, а у мариборској тамници ће остати до 1915.године

- по изласку из тамнице бива протеран (Овчарево, Зеница)
- имао је дугу и успешну дипломатску каријеру:
  - * чиновник у посланству у Ватикану
  - * као дипломата у конзулатима у Букурешту, Трсту и Грацу
  - * радио је у конзулатима у Марсеју, Паризу и Мадриду
  - * врхунац дипломатске каријере је био између два светска рата, када је био опуномоћени министар југословенске владе у Берлину
- по избијању Другог светског рата, због неслагања са властима у Београду, даје оставку (која није прихваћена) и тек се после бомбардовања враћа у окупирани Београд
- рат проводи у Београду живећи повучено као подстанар у Призренској улици
- потпуно повучен од јавности тада је написао своја најбоља дела, а у исто време одбијао да му се већ написана штампају у зборницима и антологијама
- по ослобођењу Андрић је врло активан и био је први председник Савеза књижевника Југославије
- постаје редован члан Српске академије наука и уметности

- постао је и почасни члан Академије наука и умјетности БиХ
- проглашен је за почасног доктора Сарајевског, Краковског и Београдског универзитета
- добио је сва значајна југословенска признања и награде, а 1961. је добио Нобелову награду за књижевност (новац од награде поклонио је библиотечком фонду БиХ)
- у 60. години живота венчава се са својом дугогодишњом љубављу – Милицом Бабић, костимографом Народног позоришта у Београду
- тада се са женом сели у свој први стан
- супруга му умире после десет година заједничког живота, а после њене смрти Андрић се повлачи из културног и јавног живота
- почиње да оболева, често борави у болницама и бањама
- 13. марта 1975. године умире један од највећих српских и светских писаца који је причао вечну причу о људима и обалама, странствовањима у сопственом идентитету и историјској свести.
- дела су му преведена на преко тридесет језика

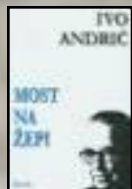
Стихови у прози

- *Ex Ponto*, 1918. год
- *Немири*, 1920. год

Приповетке

- *Пут Алије Ђерзелеза* 1920.
- *Ђоркан и Швабица* 1921.
- *Мустафа Маџар* 1923.
- *Љубав у касаби* 1923.
- *Мост на Жепи* 1925.
- *Мара милосница* 1926.
- *Аникина времена* 1931.
- *Смрт у Синановој текији* 1932.
- *Прича о везировом слону* 1947.
- *Прича о кмету Симану* 1948.
- *Аска и вук* 1953.
- *Јелена, жена које нема* 1963.

Романи

- *На Дрини ћуприја* 1945.
- *Госпођица* 1945.
- *Травничка хроника* 1945.
- *Проклета авлија* 1954.
- *Омерпаша Латас* 1977.

Лирско-медитативна проза

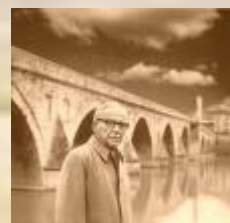
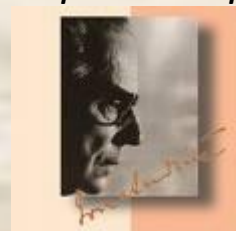
- *Знакови поред пута*
- *Свеске*

Књижевно-теоријски текстови

- *Његош као трагични јунак косовске мисли*
- *О Вуку као писцу, о Вуку као реформатору*

Есеји

- *Разговор с Гојом* 1935.
- *О причи и причању* 1961.

Путописи

- *Португал, зелена земља* 1931.
- *Шпанска стварност и први кораци у њој* 1934.

